

код генералног директора. Након тога, овај протокол за чланицу ступа на снагу дванаест мјесеци након датума на који је њена ратификација пријављена и Конвенција је обавезујућа за дотичну чланицу уз додатак чланова од 1 до 7 овог протокола.

Члан 9.

1. Чланица која је ратификовала овај протокол може га отказати када Конвенција буде отворена за отказивање у складу са њеним чланом 30., путем акта који се доставља генералном директору Међународне канцеларије рада с циљем регистрације.

2. Отказивање Конвенције у складу са њеним члановима 30. или 32. само по себи укључује отказивање овог протокола.

3. Свако отказивање овог протокола у складу са ставом (1) или (2) овог члана ступа на снагу годину дана након датума на који је пријављено.

Члан 10.

1. Генерални директор Међународне канцеларије рада обавјештава све чланице Међународне организације рада о регистрацији свих ратификација, декларација и отказивања које су доставиле чланице Организације.

2. Приликом обавјештавања чланица Организације о регистрацији друге ратификације, генерални директор скреће пажњу чланицама организације на датум на који Протокол ступа на снагу.

Члан 3.

Ова Одлука биће објављена у "Службеном гласнику БиХ - Међународни уговори" на српском, босанском и хрватском језику и ступа на снагу даном објављивања.

Број 01-50-1-2446-26/18

3. јула 2018. године

Сарајево

Члан 11.

Генерални директор Међународне канцеларије рада доставља генералном секретару УН-а, с циљем регистрације и у складу са чланом 102. Повеље УН-а, пуне податке о свим ратификацијама, декларацијама и отказивањима која су му пријављена.

Члан 12.

Енглеска и француска верзија текста овог протокола су једнако вјеродостојне.

Горе наведено представља изворни текст Протокола коју је прописно усвојила Генерална конференција Међународне организације рада током свог 103. засједања које је одржано у Женеви и проглашено затвореним 12. јуна 2014. године.

У ПОТВРДУ ТОГА смо додали своје потписе 12. јуна 2014. године.

Предсједник Конференције,
ДАНИЈЕЛ ФУНЕС ДЕ РИОЈА

Генерални директор Међународне канцеларије рада,
ГИ РАЈДЕР

Текст Протокола какав је овдје предочен представља тачан примјерак текста овјерен потписима предсједника Међународне конференције рада и генералног директора Међународне канцеларије рада.

Овјерен, тачан и потпун примјерак.

За генералног директора Међународне канцеларије рада

Предсједавајући
Бакир Изетбеговић, с. р.

Na osnovu člana V 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine i saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka broj 101,02-05-2-720/18 od 15. maja 2018. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je, na 49. redovnoj sjednici, održanoj 3. jula 2018. godine, donijelo

ODLUKU

O RATIFIKACIJI PROTOKOLA IZ 2014. GODINE UZ KONVENCIJU O PRISILNOM RADU IZ 1930. GODINE MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE RADA

Члан 1.

Ratifikuje se Protokol iz 2014. godine uz Konvenciju o prisilnom radu iz 1930. godine Međunarodne organizacije rada.

Члан 2.

Текст Протокола у пријеводу гласи:

Протокол уз Конвенцију 29

ПРОТОКОЛ

УЗ КОНВЕНЦИЈУ О ПРИСИЛНОМ РАДУ ИЗ 1930. ГОДИНЕ

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada, nakon što ju je sazvalo Upravno tijelo Međunarodne organizacije rada, u Ženevi i nakon što se sastala na svom 103. zasjedanju 28. maja 2014. godine, i

s obzirom da zabrana prisilnog ili obaveznog rada čini dio cjeline temeljnih prava, te da prisilni ili obavezni rad krši ljudska prava i dostojanstvo miliona žena i muškaraca, djevojčica i dječaka, doprinosi održavanju siromaštva i stoji na putu postizanja dostojanstvenog rada za sve, i

prepoznavši vitalnu ulogu koju imaju Konvencija o prisilnom radu broj 29, iz 1930. godine, u daljem tekstu "Konvencija" i Konvencija o ukidanju prisilnog rada broj 105, iz 1957. godine, u borbi protiv svih oblika prisilnog ili obaveznog rada, ali da nedostaci u njihovoj provedbi pozivaju na dodatne mjere, i

podsjecaјуći da definicija prisilnog ili obaveznog rada prema članu 2. Konvencije obuhvata prisilni ili obavezni rad u svim njegovim oblicima i pojavama i primjenjiva je na sva ljudska bića bez razlike, i

naglasivši hitnost ukidanja prisilnog i obaveznog rada u svim njegovim oblicima i pojavama, i

podsjecaјуći na obavezu članica koje su ratificirale Konvenciju da učine prisilni ili obavezni rad kažnjivim kao kazneno djelo, te da osiguraju da su kazne izrečene zakonom zaista adekvatne i da se strogo izvršavaju, i

imajući u vidu da je prelazni period predviđen Konvencijom istekao, a odredbe stavova 2. i 3. člana 1., i članovi od 3 do 24 se više ne primjenjuju, i

s obzirom da su se kontekst i oblici prisilnog ili obaveznog rada promijenili a trgovina ljudima u svrhu prisilnog ili obaveznog rada, koja može uključivati seksualno iskorištavanje, je predmet rastuće međunarodne zabrinutosti i zahtijeva hitno djelovanje radi njegovog učinkovitog ukidanja, i

imajući u vidu da je povećan broj radnika koji su pod prisilnim ili obaveznim radom u privatnoj ekonomiji, da su određeni sektori ekonomije posebno ugroženi, te da određene

групе радника имају већи ризик да постану жртве присилног или обавезног рада, нарочито мигранти, и

имајући у виду да učinkovito и одрживо сузбијање присилног или обавезног рада допринosi осигуравању праведне конкуренције међу послодавцима и заштити радника, и

посдјећајући на relevantne међународне стандарде рада, укључујући, нарочито, Конвенцију о слободи удруживања и заштити права на организовање број 87, из 1948. године, Конвенцију о праву на организовање и колективно преговарање број 98, из 1949. године, Конвенцију о једнакости плата број 100, из 1951. године, Конвенцију о дискриминацији (запослење и занимање) број 111, из 1958. године, Конвенцију о минималној старосној доби број 138, из 1973. године, Конвенцију о најгорим облицима дјечјег рада број 182, из 1999. године, Конвенцију о миграцији у циљу запошљавања (ревидирана), број 97, из 1949. године, Конвенцију о радницима мигрантима (Допунске одредбе) број 143, из 1975. године, Конвенцију о радницима у домаћинству број 189, из 2011. године, Конвенцију о приватним агенцијима за запошљавање, број 181, из 1997. године, Конвенцију о инспекцији рада број 81, из 1947. године, Конвенцију о инспекцији рада (пољопривреда) број 129 из 1969. године), као и Декларацију MOR-а о основним начелима и правима на раду (1998), и Декларацију MOR-а о социјалној правди за праведну глобализацију (2008), и

указујући на друге relevantne међународне инструменте, посебно Универзалну декларацију о људским правима (1948), Међународни пакт о грађанским и политичким правима (1966), Међународни пакт о економским, социјалним и културним правима (1966), Конвенцију о ropству (1926), Допунску конвенцију о укидању ropства, трговине робовима и институцијима и праксима сличним ropству (1956), Конвенцију UN-а против транснационалног организованог криминала (2000), Протокол за спрјечавање, сузбијање и кажњавање трговине људима, нарочито женама и дјецом (2000), Протокол против кривичарења миграната копненим, морским и ваздушним путем (2000), Међународну конвенцију о заштити права свих радника миграната и њихових породица (1990), Конвенцију против мучења и других окрутних, neljudskih или понижавајућих поступака или кажњавања (1984), Конвенцију о укидању свих облика дискриминације жена (1979), те Конвенцију о правима особа са инвалидитетом (2006), и

након што је одлучила усвојити одређене приједлоге за отклањање недостатака у примјени Конвенције и поново потврдила да су мјере превенције, заштите и правни лијекови, као што су obeštećenje и рехабилитација, neophodni за постизање učinkovitog и одрживог сузбијања присилног или обавезног рада, у складу са четвртим ставом дневног реда засједanja, и

након што је одредила да ови приједлози буду у облику Протокола уз Конвенцију;

усваја дана 11. јуна 2014. године слједећи Протокол, који се може цитирати као Протокол из 2014. године уз Конвенцију о присилном раду из 1930. године.

Члан 1.

1. При provedbi својих обавеза у оквиру Конвенције за сузбијање присилног или обавезног рада, свака чланка подuzима učinkovite мјере за спрјечавање и укидање његове употребе, пружање заштите жртвима и приступ одговарајућим и učinkovitim правним лијековима, као што су obeštećenje, те за санкционисање пошениоца присилног или обавезног рада.

2. Свака чланка развија националну политику и акциони план за učinkovito и одрживо сузбијање присилног или обавезног рада у договору са организацијима послодавaca и радника, што укључује систематско дјеловање надлежних власти које је по потреби координирано са организацијима послодавaca и радника, те других dotičnih група.

3. Дефиниција присилног или обавезног рада садржана у Конвенцији је поново потврђена, а самим тим и мјере из овог Протокола укључују конкретно дјеловање против трговине људима у сврху присилног или обавезног рада.

Члан 2.

Мјере које треба подuzети ради спрјечавања присилног или обавезног рада обухватају:

(a) образовање и информирање људи, посебно оних који се сматрају нарочито угроженим, с циљем да се спрјечи да постану жртве присилног или обавезног рада;

(b) образовање и информисање послодавaca како би се спрјечило њихово упуштање у праксе које укључују принудни или обавезни рад;

(c) подuzимање напора да се осигура да:

(i) се покривеност и примјена закона relevantnih за спрјечавање присилног или обавезног рада, укључујући по потреби и закон о раду, примјењује на све раднике и све секторе привреде; и

(ii) службе инспекције рада и друге службе надлежне за provedbu ових закона буду оjaчане;

(d) заштиту радника, посебно радника миграната, од могућих злоупотреби и преvarantskih пракси у процесу регрутovanja и постављања на радно мјесто;

(e) пружање подршке savjesном пословању од стране јавног и приватног сектора ради спрјечавања и реагирanja на ризике од присилног или обавезног рада; и

(f) третирaње основних узрока и фактора који повећавају ризике од присилног или обавезног рада;

Члан 3.

Свака чланка подuzима дјелотворне мјере за идентификацију, пуштање на слободу, заштиту, опоравак и рехабилитацију свих жртava присилног или обавезног рада, као и за пружање других облика помоћи и подршке.

Члан 4.

1. Свака чланка осигурава да све жртве присилног или обавезног рада, без обзира на њихово присуство или правни статус на националној територији, имају приступ одговарајућим и дјелотворним правним лијековима, као што су obeštećenje.

2. Свака чланка, у складу са основним начелима свог правног система, подuzима потребне мјере како би осигурала да надлежни органи имају право да не процесуирају или изричу казне жртвима присилног или обавезног рада због њихове укључености у незаконите активности које су били приморани да поchine као директну послједичу подvргavanja присилном или обавезном раду.

Члан 5.

Чланке међусобно сарађују како би осигурале спрјечавање и укидање свих облика присилног или обавезног рада.

Члан 6.

Мјере које се подuzимају за примјену одреdbи овог протокола и Конвенције се utvrđuju националним законима или propisima или их utvrđuje надлежни орган, након консултација са dotičним организацијима послодавaca и радника.

Члан 7.

Пријелазне одредбе ставова 2. и 3. члана 1. и чланова од 3 до 24 Конвенције се бришу.

Члан 8.

1. Чланка може ратифицирати овај протокол у исто вријеме или у било које вријеме након ратификације Конвенције, тако што ће упутити своју формалну ратификацију генералном директору Међународног уреда рада с циљем регистрације.

2. Протокол ступа на снагу дванаест мјесeci након датума на који су ратификације двије чланке пријављене код генералног директора. Након тога, овај протокол за чланку ступа на снагу дванаест мјесeci након датума на који је њена ратификација пријављена и Конвенција је обавезујућа за dotičну чланку уз dodatak чланова од 1 до 7 овог протокола.

Члан 9.

1. Чланка која је ратификовала овај протокол може га otkazати када Конвенција буде otvorena за otkazивање у складу са њеним чланом 30., путем акта који се доставља генералном директору Међународне канцеларије рада с циљем регистрације.

2. Otkazivanje Konvencije u skladu sa njenim članovima 30. ili 32. samo po sebi uključuje otkazivanje ovog protokola.

3. Svako otkazivanje ovog protokola u skladu sa stavom 1. ili 2. ovog člana stupa na snagu godinu dana nakon datuma na koji je prijavljeno.

Član 10.

1. Generalni direktor Međunarodne kancelarije rada obavještava sve članice Međunarodne organizacije rada o registraciji svih ratifikacija, deklaracija i otkazivanja koje su dostavile članice Organizacije.

2. Prilikom obavještavanja članica Organizacije o registraciji druge ratifikacije, generalni direktor skreće pažnju članicama organizacije na datum na koji Protokol stupa na snagu.

Član 11.

Generalni direktor Međunarodne kancelarije rada dostavlja generalnom sekretaru UN-a, s ciljem registracije i u skladu sa članom 102. Povelje UN-a, pune podatke o svim ratifikacijama, deklaracijama i otkazivanjima koja su mu prijavljena.

Član 3.

Ova Odluka će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH - Međunarodni ugovori" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Број 01-50-1-2446-26/18

3. јула 2018. године

Сарајево

Član 12.

Engleska i francuska verzija teksta ovog protokola su jednako vjerodostojne.

Gore navedeno predstavlja izvorni tekst Protokola koju je propisno usvojila Generalna konferencija Međunarodne kancelarije rada tokom svog 103. zasjedanja koje je održano u Ženevi i proglašeno zatvorenim 12. juna 2014. godine.

U POTVRDU TOGA smo dodali svoje potpise 12. juna 2014. godine.

Predsjednik Konferencije,

DANIEL FUNES DE RIOJA

Generalni direktor Međunarodnog ureda rada,

GUY RYDER

Tekst Protokola kakav je ovdje predočen predstavlja tačan primjerak teksta ovjeren potpisima predsjednika Međunarodne konferencije rada i generalnog direktora Međunarodne kancelarije rada.

Ovjeren, tačan i potpun primjerak,

Za generalnog direktora Međunarodnog ureda rada

Predsjedavajući
Bakir Izetbegović, s. r.

Temeljem članka V. 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine i suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka broj 01,02-05-2-720/18 od 15. svibnja 2018. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je, na 49. redovitoj sjednici, održanoj 3. srpnja 2018. godine, donijelo

ODLUKU

O RATIFIKACIJI PROTOKOLA IZ 2014. GODINE UZ KONVENCIJU O PRISILNOM RADU IZ 1930. GODINE MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE RADA

Članak 1.

Ratificira se Protokol iz 2014. godine uz Konvenciju o prisilnom radu iz 1930. godine Međunarodne organizacije rada.

Članak 2.

Tekst Protokola u prijevodu glasi:
Protokol uz Konvenciju 29

PROTOKOL UZ KONVENCIJU O PRISILNOM RADU IZ 1930. GODINE

Glavna konferencija Međunarodne organizacije rada, nakon što ju je sazvalo Upravno vijeće Međunarodne organizacije rada, u Ženevi i nakon što se sastala na svom 103. zasjedanju 28. svibnja 2014. godine, i

s obzirom da zabrana prisilnog ili obveznog rada čini dio cjeline temeljnih prava, te da prisilni ili obvezni rad krši ljudska prava i dostojanstvo milijuna žena i muškaraca, djevojčica i dječaka, doprinosi održavanju siromaštva i stoji na putu postizanja dostojanstvenog rada za sve, i

prepoznavši vitalnu ulogu koju imaju Konvencija o prisilnom radu iz 1930. godine (broj 29), u daljnjem tekstu "Konvencija" i Konvencija o ukidanju prisilnog rada iz 1957. godine (broj 105), u borbi protiv svih oblika prisilnog ili obveznog rada, ali da nedostaci u njihovoj provedbi pozivaju na dodane mjere, i

podsjecajući da definicija prisilnog ili obveznog rada prema članku 2. Konvencije obuhvata prisilni ili obvezni rad u svim njegovim oblicima i pojavama i primjenjiva je na sva ljudska bića bez razlike, i

naglasivši žurnost ukidanja prisilnog i obveznog rada u svim njegovim oblicima i pojavama, i

podsjecajući na obvezu članica koje su ratificirale Konvenciju da učine prisilni ili obvezni rad kažnjivim kao kazneno djelo, te da osiguraju da su kazne izrečene zakonom zaista adekvatne i da se strogo izvršavaju, i

imajući u vidu da je prijelazno razdoblje predviđeno Konvencijom isteklo, a odredbe stavki (2) i (3) članka 1., i članci od 3 do 24 se više ne primjenjuju, i

s obzirom da su se kontekst i oblici prisilnog ili obveznog rada promijenili, a trgovina ljudima u svrhu prisilnog ili obveznog rada, koja može uključivati seksualno iskorištavanje, je predmet rastuće međunarodne zabrinutosti i zahtijeva žurno djelovanje radi njegovog učinkovitog ukidanja, i

imajući u vidu da je povećan broj radnika koji su pod prisilnim ili obveznim radom u privatnoj ekonomiji, da su određeni sektori ekonomije posebno ugroženi, te da određene skupine radnika imaju veći rizik postati žrtve prisilnog ili obveznog rada, naročito migranti, i

imajući u vidu da učinkovito i održivo suzbijanje prisilnog ili obveznog rada doprinosi osiguravanju pravedne konkurencije među poslodavcima i zaštiti radnika, i

podsjecajući na relevantne međunarodne standarde rada, uključujući, naročito, Konvenciju o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje broj 87, iz 1948. godine, Konvenciju o pravu na organiziranje i kolektivno pregovaranje broj 98, iz 1949. godine, Konvenciju o jednakosti plaća broj 100, iz 1951. godine, Konvenciju o diskriminaciji (zapošljenje i zanimanje) broj 111, iz 1958. godine, Konvenciju o minimalnoj starosnoj dobi broj 138, iz 1973. godine, Konvenciju o najgorim oblicima dječjeg rada broj 182, iz 1999. godine, Konvenciju o migraciji u cilju zapošljavanja (revidirana) broj 97, iz 1949. godine, Konvenciju o radnicima migrantima (Dopunske odredbe) broj 143, iz 1975. godine, Konvenciju o radnicima u kućanstvu broj 189, iz 2011. godine, Konvenciju o privatnim agencijama za zapošljavanje broj 181, iz 1997. godine, Konvenciju o inspekciji